

אוהבים, כּמה שומרי העולם, כּמה שומרי האדם, מִימין ומשמאל. ואז נכנע השמאל ולא יכול לשלט. ובזמן שפני אדם אין פשרים מעשיהם למטה, מתעורר השמאל, וכל אלו שבאו מצד השמאל, פלם מתעוררים וכלם נעשים שלוחים להרע לבני האדם. שהרי אותם שעברו על דברי התורה, פלם רשומים בפניהם, ונודעים לאותם שמעוררים מצד השמאל.

ומשום כּף החיות ועובדי עבודה זרה, וכל אותם שבאים מצד השמאל, פלם נקראים (הם) שלוחים לאותם הרשומים שמתעוררים אותם. וישראל, אף על גב שאין מעשיהם פשרים, פלם באים מצד הימין. ומשום שהימין נכנע ממעשיהם שולט עליהם השמאל, וכל אותם שבאים מצד השמאל. ולכן השליחות בידי החיות והגוי וכל שדומה להם, שהם מצד השמאל, ולא ביד של ישראל. שאף על גב שהוא רשע, הוא בא מצד הימין.

וישראל רשע שנפל ביד ישראל רשע אחר, בזמן שלא התפון בו - כדי ששניהם יענשו ויקבלו ענש לטהר אותם. אמר רבי אלעזר, מנין לנו? אמר לו, הם בְּיָמֵינוּ, ולא נדבקו בשמאל, ולא התערבו עמו לעולמים, ולכן לזמן אחר הם יעברו.

אמר רבי אלעזר, מנין לנו? אמר לו, בא ראה מפילגש בגבעה, שאף על גב שהיו רשעים, לא רצה הקדוש ברוך הוא שיתעוררו אליהם רשעי ישראל אחרים, ולכן מתו (מישראל) כל אותם פעמים שמתו. עד שפל הרשעים

כּמה רחמימין, כּמה נטורי עלמא, כּמה נטורי דבר נש, מימינא ומשמאלא. וכדין אתפפיא שמאלא, ולא יכלא לשלטאה. ובזמנא דבני אנשא לא מתפשין עובדין לתתא, שמאלא אתער, וכל אינון דאתו מסטרא דשמאלא, פלהו אתערו, וכלהו אתעבידו שלוחין לאבאשא לגבייהו דבני נשא. דהא אינון דעברו על פתגמי אורייתא, פלהו רשימין באנפיהו, ואשתמודען לגבי אינון דמתערי מסטרא דשמאלא.

ובגין כּף, חיותא ועובדי עבודה זרה, וכל אינון דאתו מסטרא דשמאלא, פלהו אקרון (נ"א אינון) שלוחין, לגבי אינון רשימין דמתערי להו. וישראל, אף על גב דלא מכשרין עובדין, פלהו מן סטרא דימינא קא אתיין. ובגין דאתפפיא ימינא בעובדייהו, שלטא עלייהו שמאלא, וכל אינון דאתו מסטרא דשמאלא, ועל דא, שליחותא בידא דחיותא וגוי, וכל דדמי לון, דאינון מסטרא דשמאלא, ולא בידא דישראל, דאף על גב דחייבא איהו, מסטרא דימינא קא אתי.

וישראל חייבא, הנפל בידא דישראל חייבא אחרא, בזמנא דלא אתפון ביה, בגין דיתענשו תרווייהו, ויקבלון עונשא לדכאה לון. אמר רבי אלעזר, מנלן. אמר ליה אינון בימינא. ולא אתדבקו בשמאלא, ולא אתערבו בהדה לעלמין, ועל דא, לזמנא אחרא אתעברו.

אמר רבי אלעזר, מנא לן. אמר ליה, תא חזי מן (שופטים כ) פלגש בגבעה, דאף על גב דחייבי גינהו, לא בעא קדשא בריך הוא דיתערון גבייהו חייבי ישראל אחרנין. ועל דא מיתו (מישראל) כל אינון זמנין דמיתו. עד

דכלהו חייבין דאתערו